

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej o:

1. uchylenie wyroku Sądu z dnia 22 stycznia 2019 r., sprawa T-198/17 ⁽¹⁾;
2. przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania;
3. obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie utrzymuje, że zaskarżony wyrok należy uchylić z następujących powodów:

- *Zarzut pierwszy odwołania:* Sąd nie orzekł zgodnie z prawem ani nie ocenił wszystkich argumentów i wszystkich dowodów przedstawionych przez EKETA. Ponadto przeinaczył on okoliczności faktyczne, które wynikają z owych dowodów, dopuścił się naruszenia prawa w odniesieniu do rozłożenia ciężaru dowodu i naruszył spoczywający na nim obowiązek uzasadnienia swojego wyroku.
- *Zarzut drugi odwołania:* Sąd dopuścił się naruszenia prawa, interpretując błędnie istnienie ryzyka konfliktu interesów.
- *Zarzut trzeci odwołania:* Sąd dopuścił się naruszenia prawa w ramach wykładni i stosowania zasady proporcjonalności, którą naruszył.

⁽¹⁾ ECLI:EU:T:2019:27.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 17 stycznia 2019 r. w sprawie T-348/16, OP, Aristotelio Panepistimio Thessalonikis/ERCEA, wniesione w dniu 2 kwietnia 2019 r. przez Agencję Wykonawczą Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych (ERCEA)

(Sprawa C-280/19 P)

(2019/C 182/34)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Agencja Wykonawcza Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych (ERCEA) (przedstawiciele: Francesca Sgritta i Miguel Pesquera Alonso, pełnomocnicy, Evangelos Kourakis, dikigoros)

Druga strona postępowania: Aristotelio Panepistimio Thessalonikis

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uznanie niniejszego odwołania za dopuszczalne i zasadne, i w związku z tym uchylenie wyroku w części, w której Sąd orzekł: 1) że kwota 184 157,00 EUR z tytułu kosztów personelu zalicza się do kosztów kwalifikowalnych oraz 2) że koszty pośrednie, odpowiadające wspomnianym wyżej kosztom personelu w wysokości 36 831,40 EUR, są kwalifikowalne;
- ponowne zbadanie co do istoty sprawy T-348/16 OP ⁽¹⁾ i oddalenie skargi Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis wniesionej w sprawie T-348/16 w odniesieniu do wierzytelności 184 157,00 EUR, powiększonej o kwotę 36 831,40 EUR;
- obciążenie Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis własnymi kosztami postępowania oraz kosztami ERCEA związanymi z niniejszym postępowaniem oraz postępowaniem przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie niniejszej skargi w odniesieniu do żądania uchylenia wyroku ERCEA podnosi cztery główne zarzuty:

1. Zarzut pierwszy dotyczący następujących uchybień Sądu:
  - i. Sąd orzekł z naruszeniem przepisów prawa Unii leżących w interesie publicznym, w szczególności przepisów dotyczących siódmego ramowego programu badań, przepisów, które regulują ten program (na przykład rozporządzenie [WE] nr 1906/2006), i rozporządzenia finansowego (zwanych dalej „uregulowaniami”);
  - ii. Sąd orzekł z naruszeniem norm interpretacyjnych, popełniając oczywisty i nieakceptowalny błąd w wykładni umowy o udzielenie dotacji nr 211166, która to wykładnia jest ponadto niezgodna z wyżej wymienionymi uregulowaniami i z tego względu sprzeczna z prawem;
  - iii. posyłkowo, Sąd przeinaczył jasny sens istotnych postanowień umowy o udzielenie dotacji i tym samym przedstawione dowody;
  - iv. Sąd nie wyjaśnił powodów, dla których: 1) nadzór nie jest wymagany w przypadku telepracy bądź 2) wszystkie formy telepracy spełniają z definicji warunki nadzoru, tak że środki dodatkowe nie są konieczne (zakładając, że nadzór jest wymagany także w przypadku telepracy).
2. Zarzut drugi odwołania dotyczy okoliczności, że Sąd — mimo iż prawidłowo ustalił warunki prawne dopuszczalności wierzytelności — uznał, że sporna wierzytelność jest zgodna z prawem, ponieważ tylko jeden z warunków (to jest warunek związany z rzeczywistymi godzinami pracy) został spełniony, gdyż (w jego opinii) nie został on zakwestionowany przez ERCEA. Wobec tego Sąd dopuścił się następujących uchybień:
  - i. orzekł z naruszeniem uregulowań;
  - ii. naruszył normy prawne dotyczące umów;

- iii. naruszył spoczywający na nim obowiązek uzasadniania wyroków w wystarczający sposób, przy założeniu, że nie zaniechał dokonania oceny pozostałych warunków (i że uczynił to świadomie);
  - iv. w każdym wypadku — i mając na uwadze, że nie zaniechał dokonania oceny pozostałych warunków i de facto ocenił je w sposób dorozumiany — naruszył normy dotyczące ciężaru dowodu.
3. Zarzut trzeci odwołania dotyczy okoliczności, że Sąd przyjął, iż umowa o dzieło między Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis i badaczami zezwalała na telepracę, dopuszczając się tym samym następujących uchybień:
- i. naruszył normy dotyczące wykładni umów, przyjmując oczywiście błędną i niedopuszczalną wykładnię w odniesieniu do umów o dzieło;
  - ii. przeinaczył istotne dowody;
  - iii. wydał wyrok z niewystarczającym i wewnętrznie sprzecznym uzasadnieniem w odniesieniu do ważnych kwestii tej sprawy.
4. Zarzut czwarty odwołania dotyczy następujących uchybień Sądu:
- i. Sąd nie ocenił zwyczajowej praktyki Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis w odniesieniu do telepracy i posłużył się przedmiotem swojej oceny (to jest umową o dzieło, o której mowa) jako podstawą odniesienia do wydania orzeczenia. W konsekwencji przedstawione przezeń uzasadnienie nie było wystarczające, gdyż było ono oczywiście bezzasadne;
  - ii. posiłkowo, Sąd naruszył zasady dotyczące ciężaru dowodu i prawidłowego uzasadniania wyroków, jako że w ogóle nie ocenił, jaka była zwyczajowa praktyka Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis w odniesieniu do telepracy zatrudnianych przez tę agencję osób, i nie przedstawił żadnych szczegółów w tym zakresie.

(¹) EU:T:2019:14.